

Előfizetési díj:

Égész évre . . . 8 kor.

Félévre 4 kor.

Negyedévre . . 2 kor.

Egyes szám ára: 0 fil.

Megjelenik minden vasárnap.

Telefon szám: 15.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvár, Zárda-utca
17 szám.
hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kiadóhivatal
Kaposvár, Zárda-utca
17 szám
hová az előfizetések
és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólalás-
sok intézendők.

A halogatás.

Idézzük Kossuth szavait:

„Az átalakulásnak még csak kezdetén vagyunk. A magyar királyt oly sokáig zárták el a magyar nemzettől és állandóan oly tanácsosok vették körül, akiknek éppen nem állott érdekükben, hogy a király meghallgassa e nemzet szavát és tudomást nyerhessen annak kivánságairól, hogy így az átmenet a teljes megértéshez se nem rövid, se nem könnyű. Nagy sajnálkozással kell megemlítenem azt, hogy az uralkodó még most sem hallotta meg a nemzetnek az utolsó választásokban rejltó ítéletét és még most is késik teljesíteni a legkisebb mérvben is ezt a követelést, mely a magyar nemzetnek jogos és természetes követelése t. i. a magyar állam nyelve érvényesüljön a magyar hadseregben. De tisztelt polgártársaim, amint igaz, hogy az uralkodó mindaddig elzárkózott ezen kivánságunk elől, viszont igaz az is, hogyha meggondoljuk, kinek van több ideje várakozni: az uralkodónak-e, vagy a nemzetnek, azt fogjuk találni, hogy a nemzetnek sokkal több ideje van várni és pedig egyrészt azért, mert az uralkodónak élete emberi élet, tehát korlátolt, holott a nemzet élete örökkévalóság — de más-

részt különösen azért, mert a szükségletek a másik részen vannak, a nemzet az, amelyik ad, a bécsi körök pedig kapnak, természetes tehát, hogy jobban várakozhatik az, aki ad, mint az, akinek valmit kapni kell.

A várakozás sikeréhez azonban összetartásra van szükség. Nem elégséges úgy várakozni, hogy tétlenségbe merüljünk és az a lelkesedés, amely kivált a függetlenségi zászlót oly nagy diadalra vezette, lassanként kihűljön a magyar keblekben. Nem, tisztelt polgártársak, a várakozásnak elszánt-sággal kell párosulnia s azzal az el-tökéléssel, hogy várakozunk bár, de a jogainkat fel nem adjuk és elvagyunk határozva arra, hogy kellő mérséklettel bár, de a törvények keretén belül feltétlenül követeljük azoknak érvénye-sítést. . . .“

Ezeket mondta Kossuth Ferencz márczius 15-én a czeglédiekhez intézve az egész országnak.

Kossuth Ferencznel jobban senki sem ismerheti a politikai válságot mai helyzetében. Nem létezhetik semmi, ami csak érinti is a válságot, hogy tudomással ne birna róla. Annál feltűnőbb tehát, hogy immár kétségte-lennek bizonyult az, amit eddig tud-tuk bár, de nem biztosan, hogy az egész politikai válságdi-játék Kossuth

Ferencz és gr. Andrássy Gyula meg-hallgatása után csupán eszköz volt a halogatásra.

Bécs ahol lehet igyekszik a két-értelműségre s idővel aztán a szavak-nak mindig azt az értelmét választja, amely céljainak legmegfelelőbb. Így történt ez legutóbb is, amidőn ezen mód sikerült elérnie azt, hogy április 4-ig a képviselőház ne tartson ülést. Mert az egész politikájuk most csak halogatás.

Mikor a választások hire feljutott a Burgba, a jó urak szörnyűségesen reményvesztetten tekintettek össze. Mi lesz most! Ilyen erősnek sohasem hit-ték a magyart. Amíg azt látták, hogy akad mindig magyar, aki Bécs érdekeit szolgálja s úgy hirdeti azt mint saját elvét s kezében van a hatalom s a pénz, hogy is gondolhattak egyébre, mint a bécsi eszme győzelmére. A nemzet férfias és határozott válasza annál inkább sujtotta őket. Előbb meg-rettentek, aztán fontoskodva azt sü-tötték ki, hogy az idő a legjobb or-vosság s erre a legjobb eszköz a halogatás.

Azt hiszik ugyanis, hogy a halo-gatás majd kifárasztja a magyart. El-veszti türelmét s nem figyel majd többé semmiféle alakulásra. Aztán, ha fásult lesz, könnyen lehet keresni

T Á R C Z A.

Félelem.

Irta: Holló Márton.

A férj költő, kiválóan az asszonylelkek kutatója. Szép, nagy fiu, elegáns ruházat, nem mindennapi alak.

Az asszony éppenséggel nem ír költői műveket, buvárként nem ereszkedik le semmiféle lelkekbe. Azért lett a költő felesége, mert beleszeretett, mert élni akar hosszan, boldogságban, mert úgy érezte, hogy azzal jó egy egész életre együtt lenni, akihez a szíve szerelmes vonzódással kívánczik. Különbén szintén szép, szintén elegáns, csak éppen nem valami imponáló, nem rendkívüli megjelenés.

(Történik néhány évi házasságra otthon, a modern iparművészet termékeivel bebutorozott kis szalonban. Boros téli délután. Jó bent lenni s kibámulni a didergő világba.)

Az asszony (miután egy ideig elbeszélgettek: hirtelen ötlettel odabujik az urához): Szeretsz?

A férj (visszaadja az ölelést): Szeretlek.

Az asszony: Ugy, mint régen?

A férj (kissé ámulva): Hát persze, hogy úgy.

Az asszony (mélabusan): Nem tudom hinni . . . Nem ismerek a hangodra, a régire . . .

A férj (szorosabban magához öleli): Ugyan, kis bolondom! Mi lett? A hangom? . . . Mi bajod van te néked az én hangommal?

Az asszony (remegő aggodalommal): Nem tudom . . . nem bízom . . .

A férj (a fejével kissé eltávolodva, merően nézi): Miben?

Az asszony: Az én boldogságomban, benned.

A férj: Ugyan. És mióta?

Az asszony: Már jó ideje, de egészen biztosan nem tudom, mióta. Talán néhány hónapja.

A férj: (egy-két pillanatra hátradől a karosszékekben, aztán egy kis gondolkodás után): Nézz ide, kis szívem, a szemembe és beszélj egészen nyíltan. Mondd, mitől félsz?

Az asszony (megint csak odaborul a férfi mellére, szepegeve): Hogy megcsalsz. A férj (fürkészőleg): Hogy érted ezt? Gyanud van csak, vagy bizonyosság?

Az asszony (becsületes őszinteséggel): Nem tudok biztosat. Semmit sem tudok. Csak félek . . .

A férj (a helyzet, mint író is érdek-elemezve, bonczolgatva folytatja): Attól, hogy megfoglak csalni?

Az asszony (gyöngye hangon): Igen.

A férj: Tehát attól nem félsz még, hogy már megcsaltalak?

Az asszony: Azt hiszem . . . nem.

A férj: Szóval úgy érzed, hogy most vagyok azon az uton?

Az asszony (csak hallgat, sóhajt.)

A férj: No jó. Értem. Néhány hónap óta nyugtalankodol. Nem hiszed, hogy úgy szeretlek, mint régen. A hangom nem a régi, nem talál úgy a szívedhez, mint azelőtt. Aggódol. De hát mi már majdnem négy év óta vagyunk együtt. Mért nem nyugtalankodtál hamarabb, mért félsz csak néhány hónap óta? Kell valami okodnak lenni, amiért gyanakszol. Mi az? Másképp nem élek, mint azelőtt? Kire féltékenykedel?

Az asszony (hallgat).

A férj: Ki az? Mondd meg!

Az asszony (habozik, vivódrk vergődésében, végre így szól): Az a színészlány . . . az a csuda, akitől úgy bomlik mindenki!

A férj: Gondoltam. Hát tőle tartasz fiacskám? És miért? Mivel tartod veszedelmesebbnek mint a többi leányt, vagy asszonyt aki foglalkoztatott? Ő, vagy más, az nekem mindegy, hidd el. (Felsőbbséges határozottsággal): Modell, semmi egyéb. Ha aggaszt ő, ugyanannyi joggal a többi is bánthatott volna. . . .

Az asszony (benne van a vallomásokban): Egy kicsit . . . a többi is bántott, mind . . .

A férj: És sohasem szóltál!

olyan nemzeti ítéletet, amelynek se a nemzet vagyonosodására vezető út, az önálló vámterület, se a nemzet többi joga, többek közt a hadsereg magyarsága majd nem kell. Mert, hogy Bécsnek csak ez fáj, és hogy csak ez volt az oka minden halogatásnak, azt tudja és tudta mindenki. Aki pedig mégis netalán más véleményrel lett volna, utalunk Kossuth Ferencz beszédére, épületes tanuságul. Bécs nem szívesen mond le arról, hogy ha mindjárt jogtalan és természetellenes volt is a mi bőrünkre való nyereszkezdése, tovább ilyen uton ne szerezessen. Ausztriának létérdeke az, hogy legyen egy belé éltet lehelő társa, különben ezer atomra oszlik. Ha majd neki kell fizetni magának hadseregeért, ha majd a saját lábán kell állni, mint amire kívánczik Magyarország, a bomlás útjára, a tönk szélére jut. Ezért nem akar válni s ezért nem szabadulhatunk tőle, bármily erővel igyekezzünk is menekülni, mert a fuldokló görcsös szorításával ragad magához. Egyelőre a halogatással.

Amde, elér-e evvel célját? Hiszen ujoncz, adó, neki kell, nem nekünk. Pedig hát éppen ez az, amiért Ausztria oly makacs küzdelmet folytatott. Oh Ausztria most lemond erről is, inkább katona, se adó nem kell neki, csak mi el ne távolodhassunk tőle. Hát erre kell a halogatás.

Azt akarják csupán, hogy ne legyen időnk az önálló berendezkedésre.

Ami várunk, mi inkább várhatunk. De a halogatással azt nem érik el, hogy a magyar nép kedvét veszítse, csak türelmét veszítheti. Mindazonáltal vigyázzunk Kossuth Ferencz szavaira: „A várakozás sikeréhez azonban összetartásra van szükség.”

Az asszony: Nem gondoltam még ennyire, olyan nagyon rosszra.

A férj: És most?

Az asszony (lehajtja a fejét): A legrosszabbra! . . .

A férj: De hát miért?

Az asszony: Igazában nem tudom. Csak félek sokkal többet vagy vele, mint voltál mással. És másképp beszélsz róla. Ezt te nem tudod, de én látom, olyan jól látom. Ez a lány téged is megfog, elvisz tőlem!

(Hevesen átkarolja magához szorítja.)

A férj (kissé megrendülve): De az Istenért kis szívem, ne légy olyan rémlátó. (Mindénáron meg akarja nyugtatni): Tévedsz. Rosszul látsz, nem vagyok másmilyen. Csak olyan vagyok, mint eddig. Ez a lány sem visz el, meg a többi sem. Nagyon érdekes, különös, titokzatos. Kutatom, beléje akarok nézni, meg akarom fejteni, ez az egész.

Az asszony (csak tovább is aggódva): Jaj, veszedelmes . . . Ne menj hozzá, egyetlenem!

(Simogatja s néz rá hosszasan, kértőleg).

A férj (némi zavarban): Igazán bohó vagy. Tudod, hogy nem vagyok valami kispolgár, hanem művészember. Változatosság, meglepő fordulat, élénk hangulat az elemem. Ettől kap erőt, frissiséget a fantáziám, ezért járok künn a világban, az emberek között, hogy nézzem őket mindenféle körülmények közt, hogy tanuja legyek a lelük minden megnyilvánulásának. (Lelekesen)

A szabadság ünnepe.

Uj márczius! Ezernyolczszáz negyvennyolcz óta az első, a melyen szíve szerint ünnepelhetett a nemzet. És ünnepelte is, mint soha eddig. Ünnepelte mindenki azzal a nagy öntudattal, hogy ez az ünnep a nemzet első igaz lépésének diadalmi ünnepe; azzal a nagy öntudattal, hogy a nemzeti feladatok szent küszöbéhez most ért el másodszer ennek az országnak a népe.

Kaposvár város közönsége is soha nem tapasztalt nagy lelkesedéssel, a nagy naphoz egészen méltóan ünnepelte meg a szabadság ünnepét.

Reggel 9 órakor ünnepi mise volt a rom. kath. templomban.

Délután 3 órakor pedig több ezerre menő lelkes közönség gyűlt össze a városháza és a templom közt levő nagy téren, hogy a városháza erkélyéről tartott ünnepi szónoklatot és szavakat meghallgassa. A honnan elsőnek Zentai József iparos szavaltta el a „Talpra magyar“-t, majd Bogya Jenő tartotta meg gondolatokban gazdag ünnepi szép beszédét, azután pedig Mosgai Gyula szavaltta el egy saját szerzeményű hazafias ódáját, végül az ünnepély befejezésül a Da'árda elénekelt a Himnuszt és a Szózatot.

Az ünnepély után -- melyet Thaly László orsz. képviselő is a közönség sorában nézett végig -- a közönség Thaly lakása elé ment, a hol lelkesen tüntettek mellette, míg nem beszédet tartott, lakása ablakából s a nagy napnak hazafias szavakban történt méltatása után szép beszédje végén a közönséget szétoszlásra kérte fel, a mi a legnagyobb rendben meg is történt.

Este a Korona szállodában társas vacsora volt, melyen oly nagy számban jelent meg az ünneplő közönség, hogy a szálló nagytermében, -- melyben legfeljebb 350 személyre van hely, -- meg sem fért, hanem többen, mint 150-en a sörsarnokba szorultak le.

A társas vacsorán a szebbnél szebb tosztok egymást érték. Dr. Pete Márton kezdte, költői gondolatokkal tele lendületes beszéddel. Folytatták Thaly László, Kapotsfy Jenő, Papp Kálmán, Bogya Jenő, Lencz Sándor és még sokan.

Volt az estélynek egy nagyon kedves jelenete is. Tankovits János gőzmalomtulajdonosnak egy 4—5 éves kis leánykája nemzeti szín szallaggal díszített teher ruhában és csokorral kezében szép kis versben köszöntötte fel Thaly Lászlót átnyujtva neki a csokrot. Ami az amugy is emelkedett hangulatot még jobban növelte. A társaság legnagyobb része a hajnali órákig együtt maradt.

A Kaposvári Hivatalnokok Társas-köre folyó hó 12-én este körhelyiségeiben igen jól sikerült nemzeti ünnepélyt rendezett. Papp Kálmán e. elnök gyönyörű, tartalmas, alkalmi beszéde, Gundy J. „Talpra magyar” szavata és Dörey József saját szerzeményű, magas szárnyalású ódájának elszaválásával frenetikus tapsokat arattak a lelkesült hallgatóságtól. A műsor elején és végén a Zenekedvelők Egyesületének közismert kitűnő dalárdája nagy hatással és vevvel énekelte hazafias dalait, mely szíves közreműködésért őszinte köszönetet és hálát érdemel. Az ünnepélyt társasvacsora követte, melyen száznál többen vettek részt. A hazafias tosztok és cigányzene által felvillanyozott közönség óhajára az ifjuság tánczot ögtönzött, mely késő hajnalban ért véget.

Igalban a 48-as idők emlékére márczius 15-én jól sikerült ünnepélyt rendezett az igali intelligens fiatalok. Az ünnepély programja a következő volt: 1. Bevezető beszéd. Felolvasta Linder Ernő. 2. Szózat. Vörösmartytól. Szavaltta: Hausner Mariska. 3. Nemzeti zászló. Petőfitől. Szavaltta: Kollár Etuska. 4. Nemzeti dal. Petőfitől. Szavaltta: Deutsch Margit. 5. Bucsu. Eötvöstől. Szavaltta: Hausner Böske. 6. Hymnus Kölcseytől. Szavaltta: Vadkerti Manczika. 7. Befejező beszéd. Tartotta: Róth Kálmán.

A szigetvári polgári iskola Vörösmarty-ünnepélyéről.

Nem akarok hazabeszélni, vagy dicsőretet hirdetni a folyó hó 5-én tartott iskolai ünnepélyünkről, mert élmélygőse már nem szeretném tenni azt az általánosan megnyilatkozó elismerést, amely nemcsak az ünnepélyt látogató közönség részéről, ha-

a beszélgetés egy előbbi pontjához): Különös! . . . Évekig nem árultál el sem mi aggodalmaidból s most is, hogy hónapokig gyötrődél, el tudtad rejteni azt, ami benned végbemegy Csudálatos, de be kell vallanom, hogy az én szemem se vette észre. Hogy tudtál eddig titkolódniz?

Az asszony (megadással): Nehéz olyan nehéz erről beszélni . . . először . . .

A férj (felig trefásan, kötődve): És ha a titkolózás, a bujkálás idején beáll a katasztrófa! . . . Holott a kellő pillanatban, egy jókor jött vallomás még visszaránthatta volna az örvénytől a tilos felé tévelygő, gyarló földi embert! . . .

Az asszony (bánatos lemondással): Akkor határozott a sors.

A férj (megint fölülkerekedik benne a kísérletező iró): Mi volna, ha hűtlen lennék hozzád?

Az asszony (könnyen megrázkódik): Ne beszélj ilyeneket!

A férj: Ugyan szívem, ne vedd olyan komolyan. Hisz csak egy kis címlet az egész . . . No mi lenne akkor?

Az asszony: nem nezhetnék rád többé nem tudnák megérteni . . .

A férj: Bizony igazad volna . . . Most felelj határozottan a meggyőződésed, vagyis a legbensőbb ösztönöd szerint: Megcsallak én téged?

Az asszony: Hiszen már mondtam nem tudom.

A férj (mindjobban izgatja a probléma, most már valósággal csak megfigye-

Nincs érdekesebb teremtménye a földnek az embernél és nincs nagyobb, színesebb alkotása a természetnek az asszonynál, akiért minden történik, aki örök tanulmány marad a világ végéig. A művész ha akarja, ha nem, körülötte bolyong s nem szabadul tőle.

Az asszony (szomorúan): A művész feleségének pedig sokat fáj ezért a szíve. A művésznek nem kellene megházasodnia.

A férj (elérzékenyen, gyöngéden megcsókolja): Dehogy nem. Már mért ne kellene megházasodnia? Különösen ha ilyen érdekes teremtésre ak d, mint amilyen te vagy. De az ilyen kedves kis teremtés ne bizalmatlankodjék soha az urában.

Az asszony (esdő hangon, bátorságot kapva a becézgetéstől): Ne menj többé ahhoz a leányhoz!

A férj: Ugyan hová gondolsz? Meghátráljak? Féjek önmagamától? Elveszítsem magam alól a talajt? Fússak az asszonyok elől, munkáim alakjaitól? Akik szárnyat adnak az ihletemnek, fényt a költészetemnek! (Belemelegedve, átszellemülten): A mester szökjön a modelljeitől!

Az asszony (csak hallgat, hitetlenül, lehanggoltan).

(Egy kis szünet. Az alkany teljesen leereszkedett. A szoba meglehetősen homályos, a vastag függönyöktől szabad alkatrészek az uteda esti világosságából csak kevés halott be. Tárgynak, embernek csak a rezgő foltjai, körvonalai látszanak.)

A férj (a kölcsönös elmélyedés után némileg meghiggadva, váratlanul visszatér

nem megyénk hírlapjaiban is olyan előnyös méltatásban részesült. Szerény keretbe kívánom összevonni iskolánk törekvését s leírom, hogy milyen előzménnyel és hogyan készítette elő és valósította meg iskolánk a fényességéről most már általánosan emlegetett Vörösmarty-ünnepélyt, amelynek tiszta jövedelme a Szigetvárott létesítendő Vörösmarty emléktábla alapját csaknem 300 koronával gyarapította.

Vörösmarty 1821 őszén, mint nevelő a Perczel fiukat elvezette Szigetvárra a Zrinyi-várhoz. Perczel Mór, az egyik tanítvány részletesen írja le »Emlékirataiban« a látogatást. Ezt is mondja: »Kerestük a mocsárságot, mely Szigetvárt környezé s falaival erős természeti erődé tette. Fialtal képzelődésünkre rendkívül hata e táj, e vár, e dicső emlékek. Egész testemben reszkettem a tűz és lelkesedés miatt. Vörösmarty pedig egészen fölmagasztosulva beszélt Zrinyiről, vi. ézeiről s midőn nemsokára egyikét írta legszebb költeményeinek (»Szigetvár« című ódát) maga mondá, hogy az azt a sugáló érzelmeket egyenesen a hely színéről hozta magával.«

Ezek a sorok emelik ki a Vörösmarty-látogatást a hétköznapi eseményekből; a »Szigetvár« óda és »Sziget« epigramma pedig a legdrágább örökség, melyet a nagy költő a »Roskadozó fal«-nak hagyott és megírta mindenkinek: »Honfi, ha tellépendsz düledék várára Szigetnek.« És ezt az örökséget a szigetváriak meg is becsülik, mert a Vörösmarty-látogatás emlékét kegyelettel őrzik, sőt relief-táblával óhajtják azt maradandóvá tenni. 1901-ben indult meg az emléktábla magvalósításának eszméje, amelyet az akkor Szigetvárott vakációzó tanuló sereg lelkesen ápol és egy labdarugó verseny alkalmával a közönség filléreiből megújította a gyűjtést a Vörösmarty-emléktáblára. Azt a diáksereget már elosztotta a szélrózsa, az emléktáblaügy, pedig megmaradt a szigetváriaknak. Kell is, hogy a lelkesültség, a szépért való hevülés szálljon szívről-szívre, a jelenről az utódokra.

A múlt év februárjában, e sorok írója örömmel vittem polgári iskolánk tantestülete elé az indítványt, hogy vegye át az

léis objektum neki az asszony): Sohsem hiszed, hogy megcsallak?

Az asszony: De igen, mégis... Vannak pillanatok, ha távol vagy tőlem... akkor azt érzem, hogy nem is lehet másképp.

A férj: És akkor átérzed a megcsalás összes borzalmait?

Az asszony (fázósan hozzásimul); Igen...

A férj: Szóval, rád nézve akkor teljesen mindegy, hogy megcsallak-e vagy nem?

Az asszony: Azt hiszem...

A férj: No látod, hát ilyenek vagyok ti asszonyok! Megcsallhat az uratok, csak az a fő, hogy ne tudjátok. Mert akár hü, akár nem hü hozzátok, egyformán szenvedtek, ha rátok tör a féltékenység. Vagy van-e különbség a két lelkiállapot közt, amely a férj ártatlansága esetén is, bűnösége esetén is előáll. amikor az asszony szíve gyanút fog! Ez tulajdonképpen ugyanaz a lelkiállapot, ugy-e?

Az asszony: Igen.

A férj: Hát mit gondolsz, mi oltalmazza meg nektek az uratok hűségét!

Az asszony: Nem tudom.

A férj: Megmondom Az hogy a hűtlenség elkövetése a férjre nézve is nagyon keserves dolog. Majdnem olyan nehéz váltság, mint az asszonyra nézve.

Az asszony (hozzásimul hirtelen fordulattal): Ne menj ahhoz a leányhoz... kérlek... édes...

A férj (meplegetve): Hát még most sem bízol bennem? Hát megcsallak én?

Az asszony (megborzong, erősebben átöleli): Félek!...

emléktábla ügyét az iskola és gyűjtéseivel juttassa a megvalósuláshoz. Így került az emléktábla-ügy iskolánk falai közé. Alkalmasszakra volt ez arra, hogy a fogékony gyermeki lelkeket lángoló lelkesültségre gyujtsuk. Könnyű volt tehát elhatározni, hogy növendékeink közreműködésével az emléktábla javára Vörösmarty-ünnepélyt rendezünk.

Tanulóságot, szépet és érdekeset akartunk ezen ünnepélylyel a közönség elé hozni. Szemelvényeket Vörösmarty legkedveltebb költeményeiből. A feladat ez volt: a szavaló álljon a színpad előtt s mögötte a vers főbb eseményeit a színpadon élőképekben, görögtűz mellett lássa a hallgatóság. A megállapított műsor ez volt: 1. Hymnus. 2. Szigetvár. 3. Szegény asszony könyve. 4. BORDAL. 5. Szép Ilonka (melodráma) 6. Kont és társai a »Bujdosók« című színműből. 7. Szózat.

A megzenésített Vörösmarty dalokat már javában tanulta az énekkar, amikor a szavatoknak élőképekkel való illusztrálását tanulmányozta a tantestület. A legtöbb gondot és fáradságot a »Szép Ilonka« adott. Hogyan alakítsuk a kis erdészleányt és mely eseményképeket mutassuk be a mindvégig érdekes költeményből? Három jelenetet választottunk ki: a) a lepkefogó lánykára bukkanó vadász; b) a király éltetés ősz Peterdi otthonába; c) Budavárba vonuló Mátyás király udvara. A melodráma szavaltását a zongora kíséret kibővíti annyira, hogy a vers lassabb menete alatt elkészülhet a kép.

„A szegény asszony könyvé“-nél az imakönyv kettéosztásának jelene, „Szigetvár“ ódánál pedig a vár látkepe és a kirohanási kapu a felvonó hiddal, festett függöny diszletek legyenek; Zrinyi és társainak kirohanása pedig színpadi élőkép legyen.

A terv tehát már kész, a szerepeket ki is oszthatjuk, hanem hol szerzünk korhű jelmezeket.

Kell ugyanis egy Mátyás király tényszerű udvari kísérettel, Zrinyi a hősökkel, Zsigmond király főnemeseikkel, amint 30 megkötözött rabot elítél. És ezek mind gyermekek, akik közül csak néhány szálasabb és válasabb fiúnak lehet színházi ruhát kikölcsönözni, a többit pedig magunknak kell megfelelő ruhába bujdatni, jobban mondva korhű jelmezekbe öltöztetni. Most a historia tanárának kellett előállni, hogy hogy adja ki a Mátyás korabeli népviselet rajzait; a közimunka tanárnő a korbeli női viseletet tanulmányozta, a rajztanár pedig a Zrinyi várat és Mátyás Budai palotáját festette az ölnyi magas vászonra. Tehát munkára! A pécsi nemzeti színházról a két királyi, 4 főnemes és 4 poroszló ruhát, Zrinyinknek is teljes felszerelést és 34 parókát kaptunk. A többi jelmezeket (48 darabot) magának az iskolának kellett olcsó pénzen előállítani. Erre is vállalkoztunk. Megkezdtk a rabruhákot, miket Kont és társai kaptak. A napi tanórák után a közimunka tanárnő felügyelete mellett, egy szabász segítségével 5 nap alatt 30 rabruhát és sapkát közönséges zsákvászonból 3 varrógép állandó pergése mellett készítettek el nagyobb leánynövendékeink.

Ezután a kellemesebb munka, az apró színes jelmezek elkészítése következett.

Egy képet írok csak le, amelyben a t. olvasó rátalál azokra a jelmezekre, melyeken 3 héten át kedves szorgalommal dolgoztak kis leányaink.

Szép Ilonka az erdőben megismert vadász óhajára felment Budába végignézni Mátyás király udvarának a királyi palotába vonulását. Apjával ősz Peterdivel egy falusi paraszt csoport között nézi a királyi menet pompáját. Előtte herold kürtszó mellett két hollós czimerű apróddal jön a király, akit 15 díszmentés, kócsag- és stucfollal díszített magyar nemes követ, buzogány-, paizs, vagy karddal a kezében. A királyi csoport egy tibün elé ér, ahol ap-

ródokkal körülvett főúri nők fogadják a királyt s az egyik mágnáshölgy az apródja vánkosáról ezüst babérkoszorút nyújt át. Szép Ilonka pedig halvány, megtört arccal ismeri fel a királyban az erdei vadász ifjút.

Ilyen képeket készítettek elő hetekig tartó szorgalmas munkával a mi kis leánynövendékeink. Tágas tornatermünkben a zsufozásig összesereglett közönség élvezte Vörösmarty szép verseit, gyönyörködött az élőképekben, tapsolt, ujjazott; én meg a sugólyukban könnyeztem a kezemben lobogó görögtűz erős fényétől.

Bali Sándor.

H I R E K.

Kossuth Lajos halálának évfordulója.

Tizenegy esztendeje immár, hogy a magyar nemzet édes atyja, hazánk legnagyobb, legdicsőbb fia: Kossuth Lajos örökre lehunyta szeméit, végtelen szomorúságba, nagy gyászba borítván az országot.

Tizenegy esztendeje!... Ugy emlékszik, mintha ma történt volna. Azt hinnők, hogy a kalendárium most ír 1894. évi márczius 20-át

Most se tudunk belenyugodni abba, hogy a csodás szellem, a hatalmas meteor elköltözött innen.

Tizennégy éve, hogy Kossuth apánk csendes, hallgatag lett. Elnémult az a férfi, ki évtizedekkel annakelőtte erős, tiszta hazafias érzéssel, lánglelkével s ragyogó szónoki képességével megteremtette minden kincsnél drágábbat és értékebbet: a nemzeti szabadságot.

Bámulatos gyorsasággal toborzott össze egy hadsereget, számra nézve nem őriásit, de elszántságra, vitézségre nézve mindörökké ragyogó példája, a szabadságáért, függetlenségéért, és önállóságáért küzdő nemzeti katonaságnak.

Egy férfi, egy hatalmas szellem harogó szavára, hívó szózatára megindult a nemzet apraja-nagyja, öregje-fiatálja, fegyvert ragadott minden ép kéz-láb ember és ment a csatába, életét áldozni, vérét ontani a mindennél drágább és szentebb hazáért.

Kossuth Lajos dicső nevét évszázadok, sőt évezredek sem tudják majd elhomályosítani, oly tündöklő fényben, oly ragyogó magasságban áll az utókor előtt.

A magyar nép, a magyar nemzet szemében egyre nagyobbá nő, mindjobban emelkedik glóriás alakja; ott él minden igaz hazafi szívében és emlékezetében; ott él kitörülhetetlenül szelleme közöttünk; ott él az a csodás szellem, mely istenit alkotott, mely tetteivel a halhatatlanságot szerzte, meg magának és nemzetének.

Az évforduló alkalmából a kegyeletes magyarság elzarándokol a nemzet nagy fiának a sírjához, elhozván legigazibb, legfájdalmasabb könnyeit, miket sírja felett elhullat; elzokogja legőszintébb bánatát, hogy nincs már többé, a ki ize

Az egész ország, az egész világ, hol csak magyar el, kegyelettel adózik Kossuth apánk emlékezetének, méltóan emlékezik meg a drága halott szomorú évfordulójáról.

Feltűnik csodás, misztikus alakja és magunk előtt látjuk fáradhatatlan munkála kodását, leikes ténykedéseit az édes hazánk érdekében. Kidomborodnak magasztos eszméi, nemes törekvései és fenkölt cselekedetei s úgy érezzük, mintha ismét közöttünk latnók s mondaná? »Lelecrulok a nemzet nagysága előtt!«

Csodás érzés tart fogva bennünket s mi imára kulcsolt kezekkel leborulunk az ő beláthatatlan nagysága, hatalmas, szelleme előtt es áldjuk haló poraiban.

Legyen áldott dicső emlékezte!

— **Thaly Lászlót** a kaposvári választó kerület népszerű országgyűlési képviselőjét, a Kaposvári Ipartestület és Kaposvári Athletikai Club disznőkévé választotta és a választásról mindkét egyesület a márczius 15-iki ünnepek alkalmából való itt tartózkodásakor küldöttségileg értesítette.

— **A barcsi hazafiak.** Már hónapok óta békétlenkednek Barcs németajku földmives polgárai Huber Gyula plebános hazafias intézkedése miatt, ki az előbbi évek szokásaival szemben — amikor minden második vasárnap volt német hitszónoklat — évente csak kilencszer akart német hitszónoklatot tartani a megyés püspök beleegyezésével, melyre a püspök meg is adta az engedélyt. Mire a németajku polgárok köréből is küldöttség ment fel pár hét előtt báró Hornig püspök elé, kérve a gyakoribb német hitszónoklat megengedését a templomban. Kérésük eredménye az lett, hogy a püspök 9 helyett megengedte nekik minden harmadik vasárnap, valamint karácsony, husvét és pünkösd másodnapjain a német hitszónoklat tartását. Ennek dacára a németajku földmivesek oly nagy ellenszenvvel viseltetnek a plebános és magyar hitszónoklat iránt, a katolikus vallásról tömegesen térnek át a lutheránus vallásra. Bizony szomorú jelenség ez, ha még csak odáig jutottunk Barcsra a magyarosítás terén, hogy a magya hitszónoklat miatt elhagyják földmives polgártársaink hitüket is.

— **Az Uránia színház** A múlt héten a budapesti Uránia színház Kaposvárott volt, ezuttal másodszer s három legújabb darabját, „A modern asszonyt”, „Az éjjeli nap országát” és „Japánt” mutatta be. Mind a hármát nagy szamu közönség nézte végig.

— **A Dunántúli Közművelődési Egyesület sorsjátékának huzása.** Az ország legnagyobb közművelődési egyesülete s Széll Kálmán, Pallavicini Ede örgróf és Rakosi Jenő elnöklte alatt álló Dunántúli Közművelődési Egyesület kénytelen volt sorsjátékának márczius 11-ére kitűzött huzási időpontját a pénzügyminiszter engedélye mellett tolvó évi november hó 1-ére elhalasztani, a mely napon az egyesület elnöksége a sorsjáték huzását feltétlenül megtartja s ekkor a 60.000 korona értékű nyeremények felett fog hatósági ellenőrzés mellett a huzás lefolyni, a nyereményjegyzék pedig az érdekelteknek megküldetni.

— **A vonat kerekei alatt.** Dombai Lujza varróleány öngyilkossági szándékkal a vonat elé feküdt. A Mária Valéria árvalány ház előtt várta a háromnegyed 1 órakor érkező személy vonatot s a mikor a vonat alig két lépésnyi távolban volt tőle, hirtelen a vonat elé dobta magát. Természetesen a vonat darabokra szagatta a szerencsétlen öngyilkos testét. A hullárészeket úgy szedegették össze a vasúti töltésen. Irást nem hagyott hátra s így tetének oka nem tudható.

— **Műkedvelő estély a Kossuth-szobor javára.** A Kaposvári Ipartestület Ifjuság Önképző körének műkedvelő osztálya 1905. márczius hó 9-én (Vasárnap) Irányi Dániel-utczai helyiségében Kossuth Lajos halálának évfordulója alkalmával hazafias műkedvelő estélyt rendez. Belépti díj 0 fillér. Kezdeté 8 órakor. Ezen estélynek tisztajövedelme a Kaposvárott felállítandó „Kossuth-szobor” alap javára fordítatik. Tekintve a hazafias célt, felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Műsor a pénztárnál kapható.

— **Nagy tűz.** Szőlősgyőrökön a múlt vasárnap tűz ütött ki és huszonhat ház meg ezek melléképületei égtek el. A tűz keletkezésének oka valószínűleg vigyázatlanság.

— **Meghívó.** A Kaposvári Athletikai Club márczius hó 30-án (csütörtök) este 8 órakor a Városbáza kistermében — II. emelet

— rendes közgyűlést tart, melyre t. tagjainkat meghívjuk. Kaposvár 1905. márczius hó 11-én Kotzián Emil s. k. elnök. Rénai Sándor s. k. (Tikár, Tárgysorozat: 1.) Elnöki jelentés. 2.) Az 1904. évi zárszámadások bemutatása, evvel kapcsolatban felmentvény iránti határozat hozatal. 3. Az 1905. évi költségvetés megállapítása. 4.) Új tisztikar választás. 5.) Indítványok. L. alapszabály 11 §. 11 §. A közgyűlés elé hozandó indítványok írásba foglalnak és tag által aláírva legalább 6 nappal a közgyűlés előtt a választmányhoz nyújtandók be.

— **Obstrukció.** E czim alatt, legközelebb egy kötet költemény jelenik meg, Iglándy Balambér név alatt. Mint a czimből is láthatjuk, politikai költemények lesznek ezek s írójukat nemcsak a helyi — hanem a fővárosi lapokból is jól ismerik. Varmegyénk szülőtte, igazi költői lélek, tele hazafias hévvel; de köztisztviselő lévén, a mai politikai viszonyok között ez írói álnév alá rejtőzik. Ajánljuk e kötetet olvasóink figyelmébe s azok, akik még elő nem fizettek, megszerezhetik azt Kaposvárott minden könyvkereskedésben. Az előfizetési felhívás így hangzik: Kérelem előfizetésre! A lefolyt két esztendő hazafias küzdelmei szultak ama költeményeket, melyeket „Obstrukcio” czim alatt most sajtó alá rendezek. A politikai harcok alatt, erzelmeimnek s szívem minden lüktetésének igaz képét adják e költemények. Felkérem ismerőseimet s barátaimat, hogy e könyvem kiadásában előfizetők gyűjtése által támogatni sziveskedjenek. A 120—130 oldalra terjedő kötet előfizetési ára 1 korona. Kaposvár, 1905. márczius hó. Hazafias üdvözléssel Iglándy B.

— **Fölhívás előfizetésre.** Alulrott és ujjakkal bővített verseimet szándékozom kiadni „Hollósi István költeményei” czimen. A Vasárnapi Ujság 1901. január 27-iki száma a többek között ezeket írja akkori kötetéről: „Verőfény. Költemények. Irta: Hollósi István. Nem ismeretlen név az irodalomban, sőt apunk olvasói előtt sem. Hollósi István temperamentumos költő, ki sok lelkesedéssel a nem tehetség nélkül áldoz a muzsáknak. Családi jellegű verseiben sok melegséget találunk. A verselésre elég gondot fordít. A szerző életküzdelmének is többször találkozzunk érdekes rajzával benne.” Stb. Ebbe a most kiadandó kötetbe eddig írott verseimnek csak a legjava van fölvéve. E kötetre tehát a fenti bírálat még jobban ráillik, mely körülmény eléggé ajánlja ezt a kiadandó kötetet, mely ez évi márczius hó végén fog megjelenni s ára 1 korona. A tiszta jövedelem a kaposvári ev. ref. templom építési alapjához csatolandó. A előfizetési pénzek Cserfán Márton ev. ref. lelkész urhoz küldendők (Kaposvár). Gyűjtők 6 gyűjtés után 1 tiszteletpéldányt kapnak. Hazafias üdvözléssel Kaposvár, 1905. februárius 27. Hollósi István.

— **Gyakorlati eljárás.** Versez, Fehértemplom s mondhatni az ország egy nagyrésze igazán bámulatos módon mutatnak példát a házak eleje és végeihez ültetett szőlőlugasokkal. Egész öszre, egész tére való szőlőt, bármily nagy család részére házaik falán természetik meg, hol a hidegtől és jégtől is mentve van. Ezen eljárás most az egész országban megindult s minden vidék rohamosan követi a jó példát. De minthogy ehhez nem mindenik szőlőfaj alkalmas, felhívjuk olvasóink figyelmét mai számunk hirdetési rovatában ábrán is bemutatott „Szőlőlugast ültetésünk minden ház mellé” czimú hirdetésünkre.

— **A Nap.** Példátlan sikerrel egy csapásra hódította meg A Nap a közönséget. Frissesége, elevensége, erős, becsületes ellenzéki hangja, tiszta demokratikus politikája, merész, kitartó és szenzációs küzdelme az alkotmányos szabadsáért és a kormány erőszaka ellen, rovatainak bősége, az egész lap eleganciája és kedvessége teljesen meghódították A Nap számára a közönség szívét. A Nap ezenfelül a legolcsóbb napilap; előfizetési ára negyedevre

csak 4 kor., egy hónapra 1 korona 40 fillér. A Nap valamennyi ujság megelőzésével a legkimerítőbb tartalommal már kora reggel megérkezik az összes vidéki városokba. A Nap felelős szerkesztője: Braun Sándor, főmunkatársa: Ábrányi Emil. Politikai cikkeinek nagyrészt dr. Vázsonyi Vilmos országgyűlési képviselő írja. A Nap szerkesztőségének tagjai: Brody Nihály, Cszimadia Sándor, Csergő Hugó, Cholnoki Viktor, Feld Aurél, Gergely István, Dr. Hajdu Miklós (segédszerkesztő), Hacsak Géza, Holló Márton, Holló Vilmos, Józsa Antal, Kemény Simon, Nádas Sándor, Pásztor Árpád, Székely Miklós, Szabolcs Bálint, Dr. Vázsonyi Vilmos. Mutatványszamot készséggel küld A Nap kidőhivatala: Budapest, Rökk Szilárd-utca 9.

KÜLFÖLD.

— **A mukdeni katasztrófa.** Az orosz hadsereg aligha fogja egyhamar kiheverni azt a szörnyű vereséget, mely kevés híján teljesen elpusztította. Futva, megbomlott sorokban menekülnek a megvert muszkák Karbin felé; ruházatuk elrongyolódott, élelmezésük a legnagyobb mértéken hiányos és folyton fenyegeti őket a veszély, hogy a nyomukban levő japánok szétrombolják őket. A mukdeni katasztrófa következményeit már alig fogják enyhíteni az utólagos intézkedések, minő Kuropatkin meggyanusítása, visszahívása és haditörvényészek elé állítása és újabb hadvezetők kinevezése. Kétségbeesett intézkedés az újabb elrendelt mozgósítás is, mert legalább fél évig tart, míg a csapatok Keletáziába érve harcra képesek legyenek. Mőd felett megnehezíti az oroszok ügyét az is, hogy a velők szoros barátságban levő fraucziák, megelégedtek a kölcsönadást, mely eddig kilencz milliórdra rug, s nem adnak többé pénzt. Valóban bámulatraméltó, hogy az orosz mérvadó mindezek dacára konokul ragaszkodnak a háboru folytatásához.

Közgazdaság.

A szabad gazdalkodás.

A szabad gazdalkodás azáltal karakterizáltatik, hogy semminemű feszes vetésforgóhoz nem ragaszkodik, hanem évről-évre a szántóföldön azon növények termeltetnek, a melyek a pillanatnyi körülmények szerint a legjobban sikerülnek s a legmagasabb jövedelmet biztosítják. A szabad gazdalkodás egy bizonyos alakja és módja minden körülmények között szükséges, a melyel pl. az eddigi üzemmódról, egy újra akarunk áttérni, pl. a három nyomásos gazdalkodásról a váltógazdaságra. Ilyenkor nem lehet egy csapásra a jövő vetésforgóját megállapítani s ilyenkor a növények sokszor nem a legokosabb sorrendben váltják fel egymást.

A szabad gazdalkodás jelentősége, ha annak természetét és mibenlétét vizsgáljuk, igen fontos, mert mindig a lehető legmagasabb tiszta jövedelem elérésére törekszik. A tulajdonképeni tisztán a szabad gazdalkodás szellemében kezelt gazdaság már egészen más forgalom alá esik, ez bizonyos olynemű feltételekhez van kötve, a melyek lehetővé teszik ezen gazdalkodási rendszernek életképességét s a melyek okvetlen szükségsek arra, hogy a szabad gazdalkodással járó gyors irányváltozások előnye fokoztassék. A szabad gazdalkodást definiálni nem lehet, természetében rejlik azon ok, a mi ezt megnehezíti, mert éppen meg nem szabott foremája tszik ezt lehetetlenné.

E téren a legjelesebb szakemberek homlokegyenest ellenkezésbe jönnek egymással. Görizt szerint a szabad gazdalkodás nagy óvatosságot igényel, feltételei a következők: 1. Kedvező klimatikus viszonyok, jó talaj, úgy, hogy rossz termésektől félni ne kelljen. 2. Elegetendő és olesó munkaerő, trágya és pénz, sűrű

népesség, nagy városok közelléte. 3. A birtokos különös illyenmü szellemmel bírjon. 4. A szabad gazdálkodás különösen tönkretett, ki-
zsarolt birtokok felvirágoztatására való. Csak a birtokos üzhet ilyet a bérlő tiszt soha. Azt mondja továbbá, hogy a váltógazdaság hívei azért nem bírnak megbarátkozni a szabad gazdálkodással, mert azt hiszik, hogy az minden rendszeren kívüli gazdálkodást jelent.

Ezekkel a kívánalmakkal Walznek nézetét állítjuk szembe, a mely Görtz 1. pont alatt közölt nézetével homlokegyenest ellenkezik, mert ő éppen az ellenkezőjét állítja, a mikor a szabad gazdálkodást kedvezőtlen talaj és éghajlati viszonyok között is ajánlja, sőt ott tartja helyén valónak azért, mert a mint mondja a kedvezőtlen viszonyok között beláthatatlan a gazdálkodás kimenetele s a termelés sikerülte. Többen a szabad gazdálkodást csak a kultúra legmagasabb fokán tartják lehetségesnek s míg egyik a tápanyag visszapótlást illetőleg a Liebig által felállított szabályokat feltétlenül megköveteli addig mások elismerik, hogy a visszapótlás sokszor nem lehetséges, de nem is szükséges.

Mi a váltógazdasági módot tartjuk a legmegfelelőbbnek s mint a gyakorlat számtalan példája bizonyítja, helyét még mindenütt megállta. Jövedelmezőbbben gazdálkodni semmiféle más gazdálkodási móddal se lehet.

— **A II. országos borvásár Budafokon.** A magyarországi Bortermelők és Borkereskedők Országos Szövetsége, mely a borvásárak hasznos és fontos intézményét hazánkban meghonosította, Budafokon, f. é. márczius hó 25-ik és 26-ik napjain rendezi a II. országos borvásárt. A vásárra meghívotnak az összes magyarországi és ausztriai borkereskedők, valamint Németország és Svájc legtekintélyesebb cégei Bortermelőinknek tehát kitünő alkalom kínálkozik borkészleteinek eladására s ezért remélhető, hogy minél számosabban fognak résztvenni ezen vásáron.

Vidéki levél.

Igön tisztüt Szörkesztőség!

A zigazi magyar szabadság szent ünnepeit a mi falunkis istenigazába mögünpüte. A nagy piharczon összegyütt a falunk örege apraja. Szólokutunk, szavatunk és dicsértük aZurat hogy megengedte éni ezta szent napot. Ezenkozbe megis olyan nagy szégyön esett a falunk tisztossein hogy a tekintetes urnak is csak ugy irom meg ha a lapjaba kise írja. A zöreg bíró ejtötte a nagy csulságot rajtunk, mermive nem hogy velünk ünepüt vona, hanem inkább akkor koczogot a tragyás szekerive arafelé mikor a nagytüdejü arva atyank szavalta a javát, ipeg akkor kölött neki a kehös gobéit arafelé hajtanyi, kapott is érte anyi zapczugot hogy még a bőrködmenyje is vizes löit ijettibe. Mármos csak azt szeretnénk tunnyi hogy minek is mongyak az ilen viselkedést mermink a magunk eszitu sehogyse tudjuk kitalányi.

Irtam mérgemben honfui keserüségomben Köröszturban.

Szira József
pogár.

Ez bizony Szira uram vagy tapintatlanság, vagy a maguk ünnepeyenek a lekicsinylése.

Szerk.

Felelős szerkesztő: **Dr. Rusa Ernő.**

Laptulajdonosok és kiadók:
Szalay Károly és Dr. Rusa Ernő.

Ingyen kapja

minden

menyasszony és vőlegény

1905. márczius hó 15-től az

Eljegyzési Hiradót

mint mátkasági emléklapot.

Tudósítók kerestetnek.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal
Budapest VII., Allmássy-u. 6.

Vidéki gőzerőre berendezett likörgyár
tekintélyes és bevezetett

HELYI ÜGYNÖKÖT

keres

Kaposvár és környékére magas jutalék mellett.

Ajánlatokat „Bevezetett“ jeligével a
kiadóhivatal továbbit.

Hirdetmény.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy a világhírű

darabos barna kőszén

nemcsak nagy hőfejlesztéssel és minen kályhában szagtalanul elég, hanem a **legolcsóbb is**, minélfogva azt minden háziasszony örömmel veszi. Méltóztassék egy próbarendelést megkísérteni és meg fog győződni a darabos barna szén jóságáról.

ARAK:

I.-ső minőségű m-ként 2 kor. 40 fill. II. minőségű 1 kor. 60 fill.
továbbá

Grac köflachivizi kőszén

métermázsánként 3 kor. 20 fill. — házhoz szállítva — egyedül kapható:

KLAUBER IGNÁC UTÓDA

mész és kőszén kereskedésében
KAPOSVÁROTT.

Megrendeléseket elfogad: Vajda Pál fűszerkereskedő Erzsébet-tér és Sattler Rezső pénzügynökségi irodája Kossuth-tér 10. szám.

Tűz van! Hol? Minden kályhában a hol a darabos kőszén használják.

NE VEGYEN

CZIMBALMOT vagy
HARMONIUMOT

míg **REMÉNYI MIHÁLY** műhangszerész legujabb képes
árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldeték.

Budapestről, Király-utca 45. l. szám.

JORGÓ JÁNOS ÓRÁS,

gyári raktár: Wien III/4, Rennweg Nr. 75/b

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált árjegyzékemet ingyen és bérmentve megkaphassa, olcsó bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigorúan tisztességes, rászédés teljesen kizárva.

Órajavitó műhely

Mindennemű zsebórába új rugó behelyezése 40 kr. Minden vásárolt vagy javított óráért kezességet vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787 sz. legolcsóbb, legjobb strapáz óra, nikkeltokban 36 óráig jár frt. 2.30	
8089 sz. valódi ezüst páncél-láncz 15 gr.	> 1.—
7858 sz. ezüst remontoir, dupla fedelű	> 5.—
7889 sz. inga óra ütőművel, 2 súlylyal, 130 cz. magas	> 11.50
7929 sz. jó ébresztő óra	> 1.20

Szíveskedjék nevemre és házsámomra 75/b. pontosan figyelni.

és
faj
ebb

